

ת"פ 31746/10/22 - מדינת ישראל ע"י נגד אבנר סיגל (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 31746-10-22 מדינת ישראל נ' סיגל(עציר)

בפני
בעניין: המאשימה
נגד
כבוד השופט אלכס אחרר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עלי חאג'

הנאשם
אבנר סיגל (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אראם מחאמיד
בהעברה מעו"ד שי טובים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום: ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973. החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973. החזקת כלים - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973.

כעולה מעובדות כתב האישום ביום 21/8/18 התגורר הנאשם בשכירות בבית מגורים צמוד קרקע בכתובת כנרית 2 קיסריה (להלן: "הבית") שכולל 3 קומות ומרתף של 6 חדרים עם כניסה נפרדת והחזיק בו עד ליום מעצרו בתאריך 2/10/22. בגין החזקה בבית שילם הנאשם דמי שכירות חודשיים בסך 12,000 ₪.

בהמשך, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ולפחות כארבעה חודשים עובר ליום 2/10/22, לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס ללא היתר וללא רישיון, צייד הנאשם את המרתף ב- 28 שנאים, 23 מנורות, 2 מזגנים, מסנן מפוח אוויר, עציצים ואדמה (להלן: "הכלים").

בהמשך לאמור, במהלך כארבעה חודשים ועד ליום 2/10/22, גידל הנאשם במרתף כמויות גדולות של סם מסוכן מסוג קנבוס, החזיק בו ובכלים ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל ושלא לצריכתו העצמית (להלן: "התקופה").

בתאריך 2/10/22 החזיק הנאשם במרתף הבית, 252 שתילים של קנבוס אותם גידל כאמור, במשקל נטו כולל של 26.8 ק"ג, ללא היתר וללא רישיון מאת מנהל, ושלא לצריכתו העצמית.

במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם עבירות כדלקמן:

א. גידל, ייצר הפיק והכין סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 26.8 ק"ג נטו, ללא היתר וללא רישיון ושלא לצריכתו העצמית.

ב. החזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 26.8 ק"ג נטו, ללא היתר וללא רישיון ושלא לצריכה עצמית.

ג. החזיק ברשותו כלים המשמשים להכנת ולגידול סם מסוכן, ללא היתר וללא רישיון, מאת המנהל, שלא לצריכתו העצמית.

בסופו של דבר הורשע הנאשם כאמור בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת בהתאם להודאתו.

ביום 11/1/23 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב (ת/1) במסגרתם הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, לחומרתן ולהיקף הסם וכמות השתילים.

המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בחברה בכללותה, נזקי הסמים הם ארוכי טווח הן לחברה והן ליחידים בה אשר נחשפים לחומרים האסורים, כך גם מתגבר הצורך להילחם בעבירות הסמים.

לעמדתה מאחר ומדובר בעבירות שקשה לחשוף אותן, ובצידן נזק רב לחברה, הרי שיש להשית על הנאשם עונש אשר ירתיע גם נאשמים פוטנציאליים מלבצע את אותן עבירות בהן הורשע הנאשם וזאת במיוחד כאשר הפיתוי לביצוע עבירות אלה הוא גדול ובצידו אף שכר נאה, אל מול הסיכוי הלא רב של התפיסה.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הן פגיעה בביטחון הציבור, ובריאותו כך שמתחם העונש ההולם למתחם העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד וחילוט התפוסים שנתפסו במרתף הבית.

לאור הפסיקה ומדיניות הענישה הנוהגת וכן לאור נסיבותיו של הנאשם שנעדר הרשעות קודמות, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באזור התחתון של מתחם עונש המאסר, להטיל על הנאשם בנוסף לכך גם מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו של מרשו, ציין כי מדובר במעידה חד פעמית וודאי ביחס למי שאין לחובתו הרשעות קודמות כלשהן. לדבריו מדובר באדם נורמטיבי אשר שימש כקצין בצבא ומעד מעידה יחידה בחייו לאחר שהסתבך כלכלית.

עוד נטען כי מרשו הודה מיד, חסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות על מעשיו ולעבירות בהן הורשע לא נוספה עבירה של

גניבת חשמל או התחברות למערכת החשמל בצורה פיראטית כך שאין מדובר בנסיבות מחמירות מעבר לעבירות בהן הורשע בהליך זה.

מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע מרשו נע בין 9-18 חודשי מאסר כאשר ברף התחתון יכול וניתן יהיה לרצות את עונש המאסר גם בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך שנערך בידי צד ג', חבר של הנאשם אשר שווה עמו בתא המעצר ומדבר על כך שהנאשם מסייע ומהווה דוגמה (נ/1).

הנאשם ביקש לומר את דברו, ציין כי הוא בן 60 שנים, בעברו שירת שירות צבאי בגולני, נלחם במלחמות ישראל, היה איש עסקים מצליח וכתוצאה מהתחייבות כספית לצדדי ג' מעד כלכלית והסכים לגדל את הסמים במרתף ביתו לפרק זמן של כ- 3 חודשים כנגד סילוק החוב.

הנאשם התחרט מאד על מעשיו, הביע חרטה כנה וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

בענייננו אכן מדובר בעבירות חמורות גם אם לא לוותה להן עבירה נוספת של גניבת חשמל. עסקינן בנאשם אשר הכשיר את מרתף הבית לצורך גידול הסמים, רכש ציוד מתאים, ובמשך כ-4 חודשים גידל במרתף כמויות גדולות של סם מסוכן מסוג קנבוס, בהתאם לכמויות המפורטות בסעיף 5 לעובדות כתב האישום.

קביעת מתחם העונש ההולם:

עבירות הסמים פוגעות בשלומם ובריאותו של הציבור. גידול סם בכמויות גדולות והחזקה שלא לצריכה עצמית תורמות

להפצת הסם. בנוסף לשימוש בסם עצמו, ההתמכרות לסמים והצורך במימוןם יוצרת מעגלים רחבים של פשיעה בתחום הרכוש ובתחומים נוספים. בתי המשפט עמדו על הצורך בענישה משמעותית בעבירות אלו, המביאה בחשבון בין היתר את כמות הסם ואת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות (רע"פ 7906/19 אדרי נ' מדינת ישראל (03.12.19)).

בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור (8.2.2021) נכתב:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן הסוג כבמקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית".

עוד הודגש בפסיקה כי אף שרשויות האכיפה מציגות מדיניות אכיפה מקלה יותר לגבי שימוש בקנבוס - השימוש בקנבוס אסור ויש להמשיך להילחם בתופעות של גידול והפצה של סם זה:

"לטעמי זה אינו סם קל אלא סם פחות חמור. ממילא, אין זו המסגרת לבחון את מדיניות רשויות האכיפה. מתוך הנחה שהיא ראויה, הרי שהיא נועדה בעיקר למשתמשים בסם זה לשימוש עצמי, ולא בתדירות גבוהה... מדיניות חדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (ע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018))

ובעפ"ג (מרכז) 72782-12-18 אדרי נ' מדינת ישראל (29.10.19) נאמר:

"אין צורך להכביר מילים אודות החומרה היתרה הטמונה בעבירות מהסוג שביצעו המערערים. תופעת המעבדות לגידול סמים הפכה ל"מכת מדינה" ושומה על בתי המשפט לתת כתף למלחמה בתופעה זו נוכח פוטנציאל הנזק הרב הגלום בה.

ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.6.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

על חומרת נסיבות הקמת "המעבדות", עמד בית המשפט המחוזי בעפ"ג 55495-03-18 מדינת ישראל נ' עמוד 4

כהן (27.05.18). במסגרת פסק הדין הוחמר עונשו של המשיב תוך שבית המשפט שם דגש על גודלן העצום של "המעבדות" והציוד שהיה בהן, משך התקופה בה הן פעלו ולרווח הכלכלי שהיה צפוי מהן.

בענייננו הנאשם הורשע בעבירות של גידול ייצור והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם טוען כי מדובר באירוע חריג שלא מאפיין את התנהלותו היום יומית, אולם מנגד לא ניתן לומר כי מדובר באירוע ארעי, חובבני, שכן הנאשם הצטייד מבעוד מועד בציוד מתאים לגידול והפקת הסם, פעל כך בפרק זמן של 4 חודשים וזאת ביודעו כי המעשה הוא פסול ואסור על פי כל דין.

עובדות כתב האישום מלמדות "על כך שלא מדובר במעידה חד פעמית וספונטנית או בגידול מזדמן וחובבני, אלא בנאשם שהשקיע מחשבה רבה בהקמת המעבדה, בגידול הסם, כמו גם השקיע כסף לשכירת הדירה ולרכישת הציוד לצד הזמן הרב והמשאבים שנדרשו לצורך הפעלת המעבדה, כך שמדובר היה בעסק של ממש מבחינתו" (ת"פ (מחוזי ת"א) 23190-04-21 מדינת ישראל נ' מאיר שרגא (נבו) 18.07.2022).

בע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.22) נכתב: "הלכה מושרשת היא שבעבירות של ייצור והפקת סם מסוכן בכמות משמעותית, על הענישה להיות מחמירה ומרתיעה (ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פס' 8 [פורסם בנבו] (12.8.2018)). עבירות כאלו מעוררות "צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים" (ע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור, פס' 13 [פורסם בנבו] (8.2.2021)). כוחם של דברים אלו יפה גם ביחס לסם מסוג קנבוס, כבענייננו, שלגביו כבר נקבע כי "סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (עניין זנזורי, פס' 8; ראו גם: ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.2.2021)).

באופן פרטני יותר, ביחס לעבירות של גידול וייצור סם נקבע כי יש לתת משקל משמעותי, בין היתר, להיקף הגידול וההחזקה של הסמים שלא לצריכה עצמית, בשים לב לכמות השתילים ולמשקל הסמים שכבר גדלו, כמו גם להיקף התכנון, הכלים והמשאבים שהושקעו בגידול (ר' למשל: ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל (8.3.2017); עפ"ג (ב"ש) 66895-12-20 מדינת ישראל נ' עתמין (17.8.2021)).

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי "מעבדות סמים" מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, זאת בהתחשב בכמות השתילים במשתלה, כמות הסם שנתפסה, סוג הסם, משך פעולתה וכן מידת מעורבותו של הנאשם בגידול או עבירות קשורות נוספות בהן הואשם.

ברע"פ 513/21 עידן יהושע נ' מדינת ישראל (04.03.21) - נדחתה בקשת ערעור של נאשם שבית המשפט המחוזי החמיר את עונשו מצו של"צ ל-10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בגידול 60 שתילי קנביס במשקל של 10 ק"ג כאשר הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי שהחל בטיפול בטרם ההליך הפלילי והוגש בעניינו תסקיר עם המלצה טיפולית. נאמר כי בית המשפט המחוזי שם דגש על מדיניות הענישה בעבירת גידול סמים שכלל מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל ואין בכך עיוות דין.

ברע"פ 8713/21 דור בן חמו נ' מדינת ישראל (07.06.22) - הורשע הנאשם בבית משפט קמא, על סמך הודאתו, עמוד 5

בעבירות של ייצור הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ונטילת חשמל. הנאשם החזיק בבית 153 שתילים במשקל של 52.1 ק"ג נטו. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש בן 16 חודשים.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור ההגנה על חומרת העונש והשית על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, ובתוך כך הדגיש כי ההקלה בעונש מתבססת על הליך השיקום המשמעותי ונסיבותיו האישיות של הנאשם, וכי הוא אינו חולק כלל ועיקר על מדיניות הענישה שנקבעה על ידי בית משפט קמא.

בע"פ 6162/21 **ניסים אזיזוב נ' מדינת ישראל** (09.03.22) הורשע הנאשם בבית משפט קמא, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל מים או גז. הנאשם הצטייד במכשירים למדידת לחות, מאוררים, מערכת השקיה, חומרי דישון, מערכת חשמל וגופי תאורה. הנאשם גידל כ-255 שתילי קנבוס במשקל של 70 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש בן 28 חודשים לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש מטעם ההגנה לבית המשפט העליון על חומרת העונש התקבל, תוך שהודגש כי ברגיל העונש שהושת על הנאשם לא היה מצדיק התערבות ערכאת הערעור. ואולם בית המשפט ציין כי נוכח נסיבות חריגות המתקיימות בעניינו של הנאשם ביניהן העובדה שמגדל את שלושת ילדיו הקטינים לבדו והחשש מהנזק שיגרם להם אם ישלח למאסר, הגמילה שעבר ביוזמתו מסמים והליך שיקום משמעותי, הרי שמדובר במקרה בו יש להקל בעונש, והשית עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.04.22) הורשע הנאשם, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בבית משפט קמא בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם מסוכן וגניבת חשמל. בעת מעצרו של הנאשם נמצאו בדירתו 286 שתילים במשקל 63.23 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ותוך שסטה מהמתחם בשל שיקולי שיקום השית עליו עונש בן 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נלווים.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש באופן חלקי, תוך שציין כי מדובר במקרה חריג המחייב החמרת הענישה. לדברי בית המשפט העליון הן מתחם הענישה והן התוצאה הסופית אליה הגיע בית המשפט קמא, הקלו עם הנאשם יתר על המידה באופן המצדיק התערבות. בית המשפט ציין בין היתר כי הרף התחתון של המתחם נמוך ביחס לפסיקה הנוהגת במקרים דומים כמו גם העונש שהושת עליו, והשית עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. אשר לקנס, קבע כי אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ודחה את הערעור בנוגע לרכיב זה.

ברע"פ 8563/18 **שרפוב נ' מדינת ישראל** (12.12.18), שם מדובר היה בגידול 18 ק"ג קנאביס על-פני 8 חודשים נקבע מתחם ענישה שבין 10 חודשי מאסר עד 30 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בנטילת אחריות, היעדר עבר פלילי, נסיבות אישיות והמלצת שירות המבחן.

ברע"פ 6889/17 **פילברג נ' מדינת ישראל** (11.09.17) מדובר היה בגידול 19 ק"ג קנאביס, ונקבע מתחם ענישה של 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום הביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, הודאתו, ותסקירים חיוביים וגזר עליו, מטעמי שיקום, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואילו בית-המשפט המחוזי החמיר בענישה וגזר על אותו נאשם 9 חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

לצד זאת קיימת פסיקה שבה נמנעו בתי משפט מלמצות את הדין עם נאשמים בעבירות מסוג זה והסתפקו בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך זאת כאשר התקיימו נסיבות שהיה בהן כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 45010-01-20 **מדינת ישראל נ' סטורו** (12.7.20) סקר בית-המשפט המחוזי את הפסיקה הרלוונטית וציין, שקיים מנעד של ענישה והעונש הקונקרטי תלוי בנסיבותיו של כל מקרה, סוג הסם, כמותו, נסיבות החזקתו, ונסיבותיו של הנאשם כשהעונש נגזר לאחר שקלול של מלוא הנתונים, וקבע:

"מסקירת פסיקת בתי המשפט העוסקים בעבירות הסמים, מצאנו - כבכל מקרה - כי הענישה מגוונת ותלויה בנסיבות כל מקרה, זאת בעיקר על פי סוג וכמות הסם, נסיבות אחזקתו, כמו גם נסיבותיו של הנאשם (גיל, מצב אישי, עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכו'), כשבסופו של דבר על בית המשפט לשקלל את מלוא הנתונים ובכל מקרה להגיע לתוצאה על פי הנסיבות הספציפיות. כך, עולה כי בנסיבות דומות של גידול סם מסוג קנבוס בדירה בכמות שבין 4 ועד 19 ק"ג, נקבעו מתחמי ענישה בין 8 ועד 24 חודשי מאסר, כאשר ניתן להסיק כי ריצוי העונש הוא בדרך כלל במאסר בפועל, אלא באותם מקרים בהם הסתפק בית המשפט במאסר בעבודות שירות ברף התחתון של המתחם, או בחריגה ממשית ממתחם הענישה כאשר שוכנע כי הנאשם עבר שיקום ושינוי ממש" (ההדגשה במקור).

בע"פ 4285/17 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (11.06.18) התקבל (בהסכמה) הערעור על חומרת העונש ונקבע כי המערערת תרצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין הרשעתה בעבירה של **גידול 100 ק"ג קנבוס** יחד עם אחר וזאת, חלף 12 חודשי מאסר שהושטו עליה בבית המשפט המחוזי, תוך חריגה מטעמי שיקום ממתחם העונש ההולם שעמד על 24-48 חודשים.

בת"פ (חי') 65264-01-21 **מדינת ישראל נ' חן** (05.01.21) נגזרו על בני זוג שהורשעו בגידול כ-70 ק"ג קנבוס, 6 חודשי מאסר (על הגבר) ו-9 חודשי מאסר (על האישה) שניהם בעבודות שירות.

בעפ"ג (חיפה) 54910-04-21 **מדינת ישראל נ' בן עזרי** (19.07.21), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם - 4 חודשי עבודות שירות לאחר שהורשע בגידול 100 שתילים במשקל 17 ק"ג והחזקת סם במשקל 8 ק"ג. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי עבודות שירות וקבע שיש להימנע משליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח אך משום שיקולי שיקום, הליך שיקומי שעובר הנאשם ותסקירים חיוביים.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 **סרפו נ' מ"י** (23/6/08):



"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד יימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבונו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....").

בענייננו, עסקינן בנאשם בן 60 שנה ללא הרשעות קודמות, איש עסקים ובעברו אף קצין בצה"ל, שמצא את עצמו מעורב באירוע בשל חוב כספי כלפי צד ג', ובחר בדרך פעולה הפוגעת באופן אנוש בחברה ובכללותה.

עם זאת יש לתת משקל להודאתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. עוד אדגיש כי הנאשם על פי דברי בא כוחו הודה מיד במשטרה לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם שוהה במעצר עד תום ההליכים מיום 2/10/22 וכידוע ימי המעצר קשים ומוגבלים בהרבה מימי המאסר.

לנוכח האמור, במקום את הנאשם ברף שמעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל אשר יחושבו מיום מעצרו של הנאשם 2/10/22.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על עבירות בהן הורשע בתיק זה או על כל עבירה לפי

פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע ויורשע בה.

3. קנס בסך 7,000 ₪. יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/9/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים וכן צו לחילוט התפוסים.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אדר תשפ"ג, 22 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.